

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2858/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Милутиновић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1826/21 од 30.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1826/21 од 30.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу, П1 1631/19 од 22.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужилци на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.12.2012. године до 31.03.2015. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име разлике између исплаћеног и припадајућег топлог obroка, за период од 01.12.2012. године до 31.03.2015. године исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име разлике између исплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора, за период од 01.12.2012. године до 31.03.2015. године исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.400,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1826/21 од 30.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда садржана у ставу другом и трећем изреке у односу на досуђене износе разлике на име мање исплаћене накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од децембра 2012. године до јануара 2015. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда садржана у ставу првом изреке и преосталом делу става другог и трећег изреке, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртим изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев

којим је тражено да се обавезе тужени да исплати тужиљи разлику на име мање исплаћене зараде, са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћене зараде исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати разлику на име мање исплаћене накнаде за регрес за годишњи одмор, за фебруар и март месец 2015. године, у наведеним износима, са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је назначено овим иставом изреке. Ставом петим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, тако што је одређено да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући благовременост изјављене ревизије на основу члана 413. у вези члана 403. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилце није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

У конкретном случају, према стању у списима, другостепена пресуда је достављена тадашњем пуномоћнику тужилце, адвокату Марку Татару (који је заступао у првостепеном и другостепеном поступку), дана 03.08.2021. године, те је према члану 403. ставу 1. у вези члана 103. став 2. ЗПП, последњи дан рока за изјављивање ревизије истицао 02.09.2021. године (четвртак – радни дан). На пријемном печату суда констатовано је да је ревизија предата непосредно и примљена у суду дана 03.09.2021. године.

Из наведеног произлази да је ревизија тужилце изјављена након протека Законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом, те је Врховни касациони суд на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**